

Ha-ba-cúc

Mục-dịch: Để bày tỏ Đức Chúa Trời vẫn đang chi-đạo vũ-trụ mặc dầu dường như có sự thắng-thế của các điều xấu-xa

Người viết: Ha-ba-cúc

Viết cho: Giu-đa (vương-quốc miền nam), và dân của Đức Chúa Trời ở mọi nơi

Lúc viết: Giữa 612 và 589 TC (Trước Christ giáng-sinh)

Bối-cảnh: Ba-by-lôn đã đang trở thành một quyền-lực cực mạnh thống-trị thế-giới và Giu-đa sắp bị Ba-by-lôn phá-hủy.

Câu gốc: “Đức GIA-VÊ ơi, con đã nghe phúc-trình về Chúa, và con kinh-sợ. Ôi Đức GIA-VÊ, xin phục-hồi việc làm của Chúa giữa các năm, giữa các năm, xin làm cho nó được biết đến; trong con thịnh-nộ, xin nhớ lại sự khoan-dung.” (3.2)

Nhân-vật chính: Ha-ba-cúc, dân Canh-đê

Các địa-điểm chính: Giu-đa

Ý chính: Từ những câu hỏi thời thơ-ấu ngây-thơ đến những cuộc thảo-luận trong đại-học một cách phức-tạp, cuộc đời đầy những câu hỏi. Hỏi thế nào, tại sao, và khi nào, chúng ta dò hỏi ở phía dưới bề mặt để tìm cho được các câu trả lời thỏa-đáng. Nhưng không phải tất cả những câu hỏi đều có những câu trả lời đã được gói-ghém sẵn. Những câu hỏi không tìm được câu trả lời sinh ra nhiều câu hỏi hơn, câu-nhàu, và lòng nghi-ngờ phá-hủy tâm-linh. Một số người chọn sống với những nghi-ngờ của mình, bỏ lờ chúng đi, và tiếp-tục với sự sống đó. Những người khác trở nên hoài-nghi, yếm-thế, và cứng lòng. Nhưng cũng có những người khác bác-bỏ những lựa chọn đó mà tiếp-tục hỏi, tìm-kiếm những câu trả lời.

Ha-ba-cúc là người như thế. Buồn-phiền bởi điều ông đã thấy, ông hỏi những câu hỏi khó. Những câu hỏi này không phải chỉ là những sự rèn-luyện thuộc về trí-tuệ hay những lời phân-nân cay-đắng. Ha-ba-cúc thấy một thế-gian đang chết, và nó làm vỡ tim ông. Tại sao có điều xấu-xa trong thế-gian? Tại sao kẻ độc-ác dường như đang thắng thế? Ông bạo-dạn và đẩy lòng tin-cậy đem các sự than-phiền của mình trực-tiếp dâng lên cho Đức Chúa TRỜI. Đức Chúa TRỜI bèn trả lời vồn-vập với một loạt các minh-chứng và các lời báo cho biết trước.

Những câu hỏi của đấng tiên-tri và những câu trả lời của Đức Chúa TRỜI được ghi lại trong quyển sách này. Khi chúng ta giờ các trang sách này, chúng ta ngay lập tức đương đầu bởi những tiếng kêu khẩn-cấp của ông: “Bao lâu, ôi Đức GIA-VÊ, con phải kêu xin giúp-đỡ, mà Chúa vẫn không chịu nghe? Con hét to cùng Chúa: “Bao-lực!” Vậy mà Chúa vẫn không cứu” (1.2). Sự thật, hầu hết chương đầu dành cho những câu hỏi của ông dâng lên. Khi chương hai bắt đầu, Ha-ba-cúc tuyên-bố rằng mình sẽ chờ nghe câu trả lời của Đức Chúa TRỜI cho những lời than-phiền của mình. Đoạn Đức Chúa TRỜI khởi-sự phán, nói cho đấng tiên-tri viết xuống những câu trả lời của Ngài bằng nét chữ lớn hầu cho tất cả sẽ thấy và hiểu. Có thể dường như Đức Chúa TRỜI phán: Mặc dầu những kẻ ác thắng thế, nhưng cuối cùng chúng sẽ bị phán-xét, và

những kẻ công-chính sẽ thắng. Dường như nó không sớm xảy ra, nhưng nó sẽ xảy ra. Những câu trả lời của Đức Chúa TRỜI làm đầy chương hai. Đoạn Ha-ba-cúc kết-thúc sách của mình với lời cầu-nguyện chiến-thắng. Với những câu hỏi được trả lời và sự hiểu-biết mới-mẻ về tình yêu-thương và quyền-năng của Đức Chúa TRỜI, Ha-ba-cúc mừng-rỡ trong Đấng là Đức Chúa TRỜI và trong điều gì mà Ngài sẽ làm.

Dầu vậy, con sẽ hớn-hở trong Đức GIA-VÊ,
Con sẽ mừng-rỡ trong Đức Chúa TRỜI cứu-rỗi của con.
Chúa GIA-VÊ là sức-mạnh của con.
Và Ngài đã làm các bàn chân con như chân con hươu,
Và khiến con bước đi trên các nơi cao của con.” (3.18-3.19).

Xin lắng nghe những câu hỏi thâm-thúy của Ha-ba-cúc mà ông đã can-đàm đem đến cùng Đức Chúa TRỜI, và xin ý-thức rằng quý vị cũng có thể đem các sự nghi-ngờ của mình mà hỏi Đức Chúa TRỜI. Hãy lắng nghe những câu trả lời của Đức Chúa TRỜI và hãy mừng-rỡ rằng Ngài đang làm việc trong thế-gian và trong đời sống của quý vị.

1. Sự nghi-ngờ của Ha-ba-cúc (1.1-2.20)

Dân Canh-đê được dùng để phạt Giu-đa (1.1-1.17)

- 1**¹Sấm-ngữ mà tiên-tri Ha-ba-cúc đã thấy.
²Bao lâu, ôi Đức GIA-VÊ, con phải kêu xin giúp-đỡ,
 Mà Chúa vẫn không chịu nghe?
 Con hét to cùng Chúa: “Bạo-lực!”
 Vậy mà Chúa vẫn không cứu.
³Tại sao Chúa làm cho con nhìn thấy tội lỗi,
 Và khiến con nhìn vào sự độc-ác?
 Phải, phá-hủy và bạo-lực ở trước mặt con;
 Sự tranh-đấu hiện-hữu và sự tranh cạnh nổi lên.
⁴Bởi vậy, luật-pháp bị lờ đi
 Và công-lý không bao giờ được duy-trì.
 Vì những kẻ ác vây quanh các người công-chính;
 Bởi vậy, công-lý bị lũng đoạn.
⁵“Hãy nhìn ở giữa vòng các quốc-gia! Hãy quan-sát!
 Hãy lấy làm lạ! Hãy kinh-ngạc!
 Vì Ta đang làm điều này trong những ngày của các
 người—
 Các người sẽ không tin, nếu các người được cho biết.
⁶“Vì này, Ta đang đẩy lên dân Canh-đê,
 Đám dân hung-hăng và dữ-tợn
 Là những kẻ đi khắp trái đất
 Để chiếm lấy những chỗ ở không phải của chúng.
⁷Chúng đáng khiếp và đáng sợ.
 Công-lý và quyền hành của chúng xuất phát từ chúng.
⁸Ngựa của chúng mau hơn con beo
 Và tinh hơn con chó sói ban đêm.
 Kỵ-binh của chúng phóng nước đại mà đến,
 Kỵ-binh của chúng đến từ xa;
 Chúng bay như một con đại-bàng sà xuống để chụp.
⁹Tất cả bọn chúng đến để làm bạo-lực.
 Mặt của bọn chúng ngó thẳng tới.
 Chúng gom tù nhân lại như cát.
¹⁰Chúng nhạo-báng các vua,
 Và các kẻ cầm-quyền là trò cười cho chúng.
 Chúng cười nhạo mọi thành-lũy,
 Và chất gạch vụn thành đồng để chiếm nó.
¹¹Đoạn chúng sẽ quét qua như gió và tiếp tục càn quét.
 Nhưng chúng sẽ bị buộc tội,
 Chúng, sức-mạnh của chúng là thần của chúng.”
¹²Há Chúa không từ đời đời,
 Ôi Đức GIA-VÊ, Đức Chúa TRỜI của con, Đấng Thánh
 của con?
 Chúng con sẽ không chết.
 Chúa, ôi Đức GIA-VÊ, đã chi-định họ để phán-xét;
 Và Chúa, ôi Tảng Đá, đã lập họ để sửa-sai.
¹³Mắt của Chúa quá tinh-khiết không thể nhìn vào điều
 ác,
 Và Chúa không thể nhìn sự độc-ác như kẻ bàng quang.
 Tại sao Chúa lại nhìn với thiện cảm
 Vào những kẻ cư-xử xảo-trá?
 Tại sao Chúa lại im-lặng khi những kẻ ác nuốt hết
 Những người công-chính hơn chúng?
¹⁴Tại sao Chúa đã làm người ta như cá dưới biển,
 Như các vật bò-trườn không có ai cai-trị chúng?
¹⁵*Dân Canh-đê* đem tất cả chúng lên bằng lưới câu,
 Kéo chúng đi với cái lưới của chúng,
 Và gom chúng lại trong lưới bắt cá của chúng.

- Bởi vậy chúng mừng-rỡ và vui-vẻ
¹⁶Bởi vậy, chúng dâng tế-vật cho cái lưới của chúng,
 Và đốt hương cho cái lưới bắt cá của chúng;
 Vì nhờ những cái này mà chúng đánh được nhiều,
 Và thức ăn của chúng dồi-dào.
¹⁷Bởi vậy có phải chúng sẽ trút hết lưới chúng ra
 Và cứ tiếp tục giết các quốc gia không dung-thứ?
Đức Chúa TRỜI trả lời đấng tiên-tri (2.1-2.20)
2¹Tôi sẽ đứng nơi trạm gác của tôi
 Và tự đóng chốt nơi đồn;
 Tôi sẽ tỉnh thức để xem Ngài sẽ phán cùng tôi điều gì,
 Và tôi có thể trả lời thế nào khi tôi bị quở-trách.
²Đoạn Đức GIA-VÊ trả lời tôi và phán:
 “Hãy ghi chép lại sự hiện-thấy
 Và khắc nó trên những tấm bảng,
 Để kẻ đọc nó có thể chạy.
³Vì khai-tượng này cho một thời đã định chưa đến;
 Nó vội vã tới cái đích ấy, và nó sẽ không thất bại.
 Dầu nó chậm đến, hãy chờ nó;
 Vì chắc-chắn nó sẽ đến, nó sẽ không hoãn lại.
⁴“Này, về phần kẻ kiêu-ngạo,
 Hòn nó không ngay thẳng trong nó;
 Nhưng người công-chính sẽ sống bởi đức-tin của nó.
⁵Hơn nữa, rượu phản-bội kẻ kiêu ngạo,
 Ngõ hầu hần không ở lại trong nhà.
 Hần gia tăng sức ăn của hần như Âm-phủ.
 Và hần thì như sự chết, chẳng bao giờ thỏa mãn.
 Hần cũng thâu về cho hần tất cả các quốc-gia
 Và tụ-tập cho hần tất cả các dân-tộc.
⁶“Có phải tất cả những kẻ này sẽ chẳng hát lên một bài ca
 mừng-nhiếc nó,
 Cả lời chê-nhạo và những lời bóng gió chống nó,
 Và nói: ‘Khốn cho kẻ tăng thêm thứ không là của nó —
 Trong bao lâu—
 Và tự làm giàu với tiền cho vay?
⁷“Có phải những kẻ cần người⁽¹⁾ sẽ không đẩy lên thỉnh-
 linh,
 Và những kẻ lác người dữ dội sẽ thức tỉnh?
 Quả thật, người sẽ trở thành của cướp-bóc cho chúng.
⁸Vì người đã cướp bóc nhiều quốc-gia,
 Và các dân-tộc khác sẽ cướp bóc người—
 Vì máu người đổ ra và bạo-lực làm cho xú này,
 Cho thị-xã ấy và tất cả cư-dân của nó.
⁹“Khốn cho kẻ đạt lợi xấu-xa cho nhà của nó
 Để lót ổ của nó trên cao
 Để được giải-thoát khỏi bàn tay gây họa!
¹⁰Người đã mưu đồ điều xấu-hổ cho nhà của người
 Bằng cách trừ-khử nhiều dân-tộc;
 Thế là người đang phạm tội chống lại chính người.
¹¹Chắc-chắn đá sẽ kêu to từ vách tường,
 Và đòn tay sẽ trả lời nó từ sườn nhà.
¹²“Khốn cho kẻ xây thành bằng máu đổ
 Và thiết lập một thị-xã bằng bạo-lực!
¹³Thật sự, có phải chẳng từ Đức GIA-VÊ vạn-quân
 Để các dân-tộc lao nhọc cho lửa,
 Và các quốc-gia bị mệt mỏi mà không được gì hay sao?”

¹hay: những chủ nợ của người

- 14 Vì trái đất sẽ được đầy
 Với sự hiểu biết về vinh-quang của *Đức* GIA-VÊ,
 Như nước bao-phủ biển-cả.
- 15 “Khôn cho người là kẻ khiến hàng xóm của người uống
rượu,
 Là kẻ trộn nọc độc của người ngay cả để làm *chúng* say
 Để nhìn-xem sự lỏa-lồ của chúng!”
- 16 Người sẽ đầy sự si-nhục thay vì danh-dự.
 Nay, chính người uống và bày ra sự lỏa-lồ của người⁽¹⁾.
 Cái chén trong tay phải GIA-VÊ sẽ đi vòng đến người,
 Và sự ô-nhục tuyệt-đối sẽ trên vinh-quang của người.
- 17 Vì bạo-lực đã làm cho Li-ban sẽ tràn-ngập người,
 Và sự tận diệt các thú-vật mà người đã làm cho chúng
 kinh hãi,
 Vì máu người đổ ra và bạo-lực được làm cho xúr này,
 Cho thị-xã ấy và tất cả cư-dân của nó.
- 18 “Hình-tượng ích gì khi kẻ làm ra nó đã đẽo ra nó,
 Hay một hình-ảnh, một thầy-giáo dạy giả-dối?
 Vì kẻ làm ra nó tin-cậy nơi việc thủ công của hắn
 Khi kẻ đó tạo ra các hình-tượng cầm.
- 19 Khôn cho kẻ nói cùng một *khúc* gỗ: ‘Tinh dậy đi!’
 Cùng một hòn đá cầm: ‘Chối dậy!’
 Đó là thầy-giáo của người ư?
 Nay, nó được mạ vàng và bạc,
 Và chẳng có một hơi thở gì ở bên trong nó.
- 20 Nhưng GIA-VÊ ở trong đền-thờ thánh của Ngài.
 Tất cả trái đất hãy nín-lặng trước mặt Ngài.”
- 2. Lời cầu-nguyện của Ha-ba-cúc (3.1-3.19)**
- Đức* Chúa TRỜI giải-phóng dân của Ngài (3.1-3.19)
- 3**¹ Một lời cầu-nguyện của tiên-tri Ha-ba-cúc, theo thể
 thơ rất xúc-cảm.
- ² *Đức* GIA-VÊ ơi, con đã nghe phúc-trình về Chúa, và con
 kinh-sợ.
 Ôi *Đức* GIA-VÊ, xin phục-hồi việc làm của Chúa giữa
 các năm,
 Giữa các năm, xin làm cho nó được biết đến;
 Trong cơn thịnh-nộ, xin nhớ lại sự khoan-dung.
- ³ *Đức* Chúa TRỜI đến từ Thê-man,
 Và Đấng Thánh từ núi Pha-ran. [Sê-la
 Sự huy-hoàng của Ngài bao-phủ các tầng trời,
 Và trái đất đầy lời ca-tụng Ngài.
- ⁴ Sự chói-rạng của Ngài như ánh mặt trời;
 Bàn tay của Ngài *lòe* ra những tia sáng,
 Và có chỗ giấu quyền-năng của Ngài.
- ⁵ Trước mặt Ngài, bệnh dịch đi,
 Và tai vạ đến nơi các bàn chân của Ngài.
- ⁶ Ngài đã đứng và kiểm-điểm trái đất;
 Ngài đã nhìn và làm các quốc-gia hoảng-hốt.
 Đứng, các ngọn núi bất-diệt bị làm tiêu-tan,
 Các ngọn đồi cổ-xưa cúi xuống.
 Các lối Ngài đi là đời đời.
- ⁷ Tôi đã thấy các lều của Cu-san trong khôn-cùng,
 Các màn lều của xứ Ma-đi-an rung-rinh.
- ⁸ Có phải *Đức* GIA-VÊ đã phát giận những con sông ấy,
 Hay Chúa thịnh-nộ những con sông ấy
 Hay Chúa thịnh-nộ biển đó,

- Đề Chúa đã cỡi trên những ngựa của Chúa,
 Trên các cỗ xe cứu-rỗi của Chúa?
- ⁹ Cây cung của Chúa đã tuốt trần,
 Các cây roi trừng phạt đã được thề. [Sê-la
 Chúa đã rẽ trái đất ra với các con sông.
- ¹⁰ Các ngọn núi đã thấy Chúa và rung-rinh;
 Con mưa như trút nước đã cuốn qua.
 Vực sâu đã thốt ra tiếng của nó,
 Nó nâng những bàn tay của nó lên cao.
- ¹¹ Mặt trời và mặt trăng đã đứng nơi chỗ của chúng;
 Chúng đã đi mất *khi có* ánh-sáng của các mũi tên của
 Chúa,
 Khi cây giáo lập-lánh của Chúa chói-rọi.
- ¹² Trong sự phẫn-nộ, Chúa đã bước đi qua trái đất;
 Trong cơn giận, Chúa đã giẫm đạp các quốc-gia.
- ¹³ Chúa đã đi tới vì sự cứu-rỗi của dân Chúa,
 Vì sự cứu-rỗi của những kẻ được Chúa xúc-dầu.
 Chúa đã đánh kẻ cầm đầu nhà ác độc ấy
 Để phơi hân-trận-trụi từ đùi đến cổ. [Sê-la
- ¹⁴ Chúa đã đâm với cây giáo của chính nó
 Kẻ cầm đầu băng đảng của nó.
 Chúng xông vào như vũ bão để phân tán chúng con;
 Sự hân-hoan của chúng như những kẻ
 Nuốt các người bị áp-bức trong bí-mật.
- ¹⁵ Chúa đã giẫm lên biển với những con ngựa của Chúa,
 Trên cột nước lớn.
- ¹⁶ Con đã nghe và bụng con run,
 Vì tiếng động ấy, các môi con đã run-rẩy.
 Sự mục-nát đi vào xương xóc của con.
 Và tại chỗ con, con run-rẩy.
 Vì con phải im-lặng chờ cái ngày hoạn-nạn,
 Chờ cái dân chối dậy để xâm-lãng chúng con.
- ¹⁷ Dầu cây và không trở bông đi nữa,
 Và không có nho trên cành,
 Dầu cây ô-li-ve không cho trái,
 Và đồng ruộng không sản-xuất thực-phẩm,
 Dầu bày chiến phải bị trừ-khử khỏi bãi rào,
 Và không có gia-súc nào trong chuồng.
- ¹⁸ Dầu vậy, con sẽ hớn-hở trong *Đức* GIA-VÊ,
 Con sẽ mừng-rỡ trong *Đức* Chúa TRỜI cứu-rỗi của con.
- ¹⁹ *Đức* GIA-VÊ là sức-mạnh của con.
 Và Ngài đã làm các bàn chân con như chân con hươu,
 Và khiến con bước đi trên các nơi cao của con.
 Cho trường ban hát, trên các nhạc-cụ có dây của con.

¹ nguyên ngữ: và tự tỏ mình không được cất bì